

Vi kan spalte atomet — kan vi også forene verden?

Utklipp av:

Morgenbladet

APR 28 1952

14-02-410

Arbeidsgivere, arbeidsledere og politikere peker på en vei til enhet: Moralsk Opprustning — Stor tilstrømning til MRA-møtet i Colosseum søndag

Det internasjonale informasjonsmøte om Moralsk Opprustning (MRA) i Colosseum søndag kl. 13 hadde samlet fullt hus, og hver plass i det store lokale var besatt da Nationaltheatrets orkester med planisten Waldemar Smith som dirigent intonerte Hyldningsmarsjen av «Sigurd Jorsalfarer». Folk var kommet pr. buss og bil og bane langveisfra, der var delegasjoner fra Sarpsborg, Moss, Drammen, Notodden, Larvik og Bergen. Seks- og tyve bedrifter over hele Østlandet var representert ved industridelegasjoner.

Og på podiet satt folk som hadde reist enda meget lenger: den mørkhudede hindu Shanker Hegde og kvinner og menn fra Frankrike, England, Skottland, Tyskland, Danmark, Finland og Sverige. Bakerst var plassert medlemmene av det internasjonale kor i Caux, en strålende samling ungdom fra mange land med sanger på nitten språk på repertoaret. Koret sang i går på engelsk, tysk, fransk og «skandinavisk».

Professor Eiliv Skard ledet møtet og representerte Moralsk Opprustnings idé gjennom folk som har forpliktet seg til å kjempe for enhet i verden og for et klasseløst samfunn.

Den første som talte var Duncan Corcoran fra Skottland.

— Vår generasjon er sikkert den sunneste og den sosialt sett tryggeste i historien, men samtidig den reddeste og mest forvirrede, sa han. Den har lært å spalte atomet, men ikke å forene menneskeheten. «Å praktisere MRA er å begynne med seg selv og sin egen nasjon, men det er samtidig en verdensomspennende offensiv bygget på personlig forvandling, og enhver kan ta del i den.

Riksdagsmann Per. L. Orgård, Sverige oppfordret politikere til å delta i konferansen i Caux til sommeren. Den interparlamentariske union skal ha sitt møte i Bern, og derfra er veien ikke lang. I Caux vedtar enhver sin egen resolusjon og der behøver man ikke å «kompromiss», sa han. Nordisk samarbeid, interparlamentarisme, Europabevegelse og FN kan bare makte å skape fred hvis de har resonans i folkene.

— I Moralsk Opprustning ser jeg en veldig verdensbevegelse vokse frem som vekker massene og skaper de forutsetninger som gir dekning for resolusjoner og levende liv til paragrafer og som skaper ikke et vegeterende, men

et inspirerende og kjempende demokrati.

En rekke arbeidsgivere, engelske, danske, svenske, finske og norske, ble så presentert for forsamlingen av Aage Rygh. Hver enkelt hadde besluttet å leve etter de fire absolutter og Guds ledelse og på den basis å søke å finne enhet i industrien. Deres felles talsmann var John Nowell, direktør for en stor garveribedrift og i 1951 president i det engelske lærindustriforbund:

— Vi arbeidsgivere må ta ansvar for den organiserte materialisme som er vokset frem i samfunnet etter den industrielle revolusjon, sa han. Skaden er allerede gjort, vi kan bare be om tilgivelse for den og håpe på én ny verden. Dette kan bare skje gjennom en revolusjonerende personlig forvandling.

Generalsekretær for det franske tekstilarbeiderforbund Maurice Mercier, Hans Bjerkholt fra Østfold og Kolbjørn Gulliksen fra Thune hevdet et lignende syn sett fra arbeidernes synspunkt.

Generalløytnant Ivar Holmquist, Sverige, hevdet at MRA er like viktig for soldatene som militære rustninger for nasjonene.

Tom Christie og Tom Oswald hilste fra Skottland. Den første representerte havnearbeiderne som nå «eksporterer MRA i tilgift til alt det andre de eksporterer».

Oswald overbrakte en invitasjon fra en voksende gruppe i det britiske parlament til kolleger i alle frie parlamenter verden over til å møte dem i Caux i sommer.

En gruppe unge fra de nordiske land ble introdusert av Jens Jonathan Wilhelmsen, som opplyste at 40 unge kvinner og menn fra Norge gir sin tid og sitt liv til MRA i forskjellige deler av verden, og at de andre nordiske land har stilt tilsvarende grupper.

Madame Irene Laure fra Frankrike fortalte om sin reise til Tyskland hvor hun sammen med sin mann og sin sønn, som var blitt torturert av Gestapo, kjempet for Tyskland sammen med tyskere, og for tysk-fransk enhet.

Paul Dikus, leder for 25 000 grubbearbeidere i Gelsenkirchen hadde i egen bedrift opplevd at det var mulig å finne en syntese mellom arbeidsgiver og arbeider.

Shanker Hegde fra India: 500 millioner mennesker i Østen er fremdeles frie. De ser nå hverken til Moskva eller Washington, men ønsker at MRA skal komme og hjelpe dem.

Den virkelig reaksjonære er i dag den som ikke vil begynne med seg selv, sa engelskmannen Edward Goulding i en avsluttende replikk.